

чардака. Двѣ голѣми стаи, раздѣлени съ соба (печка, джамалъ), която топли двѣтъ стаи: едната прѣдзначена за събиране въобще и въ празникъ, а другата — за спание на гости“.

Лордъ Bath утвърждава, че къмъ истокъ на България се срѣщатъ общини, въ които земята, която се счита колективна собственность подлѣжи на периодическо раздѣление между главитѣ на семействата, както и въ *русския миръ*. Всички сѣла и даже градищата иматъ общи недѣлими чаири, а по нѣкога и гори. Близко до селата се простиратъ ливади, гдѣто пасе добитѣка свободно. За тоя прѣдметъ се намиратъ указания въ книгата на Аристархъ-бея за оттоманското законодателство.

При изучаване домакинскитѣ условия на тия страни се очудва човѣкъ отъ голѣмото имъ сходство съ условията на домакинството по всячка Европа въ епохата на Карла Великий и домакинското положение на съврѣменната вътрѣшна Индия.

Вслѣдствие отсъствието на удобнитѣ съобщения, производството на всичко употрѣбляемо се извършва на мѣстото, въ нѣдрата на всѣко село и всѣко семейство. Всѣко отъ тѣхъ събира отъ своитѣ ниви онова, което е потрѣбно за храна, и сами си произвеждатъ дрѣхитѣ, ссѣдинитѣ, и оржията за оране. Обмѣняванието и раздѣлението на труда сж незначителни. Въ чифлицитѣ на Карла Великий тѣй сѣщо сж тъкали платно отъ собственния си ленъ и аби отъ вълната на овцетѣ, и това малко домакинство го удовлетворявало. Българскитѣ жени прѣлестно пѣстрягъ различнитѣ части на дрѣхитѣ си, но да се купятъ тѣзи пѣстри шивове е много мъчно. За продаване нищо не шиятъ.

Българитѣ притежаватъ въ висока стѣпень онова качество, което е необходимо за благосъстоянието на нациитѣ: тѣ сж удивително трудолюбиви, неуморими, интелигентни и економни. Тѣй сж добри земледѣлци, добри джолгери и зидари. Както азъ вече казахъ, именно тѣ развъждатъ овошкитѣ около градоветѣ на цѣлия полуостровъ и даже по Дунава отъ Земино до Букорещъ и Браила. Около тридесетъ хиляди тѣй ежегодно излизатъ въ Сърбия и Румжния за жънание, а тѣй сѣщо